

'Mijn filmpjes zijn mijn kindjes'

Jan Bruynen filmt vrijwel elke dag

Elke dag weer legt Jan Bruynen uit Grubbenvorst zo'n 35 tot 50 km af in zijn rolstoel. Eens zelfs meer dan 20.000 km in een jaar! Bovenop zijn elektrische rolstoel staat een camera gemonteerd waarmee hij onderweg alles filmt wat hem interessant lijkt. Van een eekhoortje dat een wintervoorraad aan het aanleggen is tot een ijverige bij die nectar aan het verzamelen is. De filmpjes monteert hij helemaal zelf en zoekt daar dan de passende muziek bij. Heel bijzonder omdat Jan vanaf 1981 na een motorongeluk in een rolstoel terecht kwam en slechts alleen zijn hoofd nog kan bewegen.

Weer of geen weer vrijwel elke dag trekt Jan erop uit om iets van moeder natuur te filmen. Een grote boed op en warm ingepakt, zo snort hij in zijn rolstoel door de omgeving. 'Kijk, na het ongeluk kom je in een proces terecht dat heel lastig is. Ik zou thuis de boerderij overnemen, had een vriendin en noem maar op. Alles liep anders. Ik ben inderdaad op de boerderij gebleven en mijn moeder heeft me jarenlang dag en nacht verzorgd. Zij was mijn alles en voor ons verging de wereld toen zij in 2004 overleed. Gelukkig heb ik nog altijd mijn broer en mijn vader. Dankzij hen en de wijkverpleging is het überhaupt mogelijk dat ik nog thuis woon. Vooral mijn broer, die naast mij, ook het hele huishouden op zich heeft genomen. Samen redden we het wel. Het leven gaat gewoon door, niet nadenken over wat niet kan, en proberen te doen wat wel kan, er elke dag wat van probe-

ren te maken. Nieuwe dag nieuwe kansen. Genieten van de dingen in de natuur om me heen en die vast proberen te leggen op film, dat is mijn dagelijkse opdracht. Wanneer je dan ook nog eens andere mensen kunt laten meegenieten van je hobby, geeft dat een enorm tevreden gevoel,' aldus Jan.

Jan Bruynen heeft de wens om te kunnen filmen enkele jaren geleden neergelegd bij Hans van der Beele, fotograaf uit Sevenum. Samen met Frans Hendrixx werd gezocht naar een mogelijkheid om Bruynen te kunnen laten filmen en dat is gelukt. 'Met een blaasschakelaar die op infrarood werkt was de mogelijkheid voor mij geschapen om te kunnen filmen. Samen met enkele andere vrienden werd een waterdichte behuizing gebouwd en gemonteerd op de rolstoel. Toen kon ik gaan filmen. Geweldig om de mooie dingen in de natuur vast te kunnen leggen. Wanneer het me een beetje tegenzit, is het juist van groot belang dat ik naar die mooie momenten kan kijken die ik vastgelegd heb.' Op de vraag waarom zijn 'Jan en alleman' filmpjes niet meer bij Streekomroep Reindonk verschijnen, wordt het even stil. 'Ik weet eigenlijk niet precies waarom. Er werd mij medegedeeld dat alle items die aangeleverd werden voor het streekjournaal niet langer mochten duren dan 3, hooguit 4 minuten. Ze hebben in het verleden ook wel eens mijn filmpjes ingekort en dat vond ik niet leuk. De filmpjes zijn door mij zorgvuldig samengesteld, met de juiste muziek erbij, het zijn mijn 'kindjes'. Je kunt er niet

zomaar in gaan knippen, dan klopt het geheel niet meer. Ook zei men tegen me dat wanneer Reindonk de films zou uitzenden, zij er daarna gebruik van konden maken zonder toestemming van de maker. Ik heb aangegeven dat ik onder die voorwaarden niet meer akkoord ga met de uitzending van mijn 'Jan en alleman' filmpjes. Sindsdien is er nog één filmpje uitgezonden.

De eindredacteur van TV Reindonk laat weten dat er inderdaad afspraken zijn gemaakt over de lengte van de filmpjes en het uitzenden van eventuele herhalingen. De uitzendingen van het Streekjournaal, waarvan 'Jan en Alleman' destijds een onderdeel was, hebben een actueler karakter gekregen. Van 1 à 2 keer per maand wordt nu wekelijks een Streekjournaal met actuele onderwerpen uitgezonden dat enkele malen wordt herhaald. Jan en Alleman past niet in deze nieuwe formule. Wel zijn we graag bereid om de prachtige filmpjes van Jan uit te zenden op een ander tijdstip, bijvoorbeeld na het Journaal. Dan komen ze ook beter tot hun recht omdat ze dan in z'n geheel, zonder dat er in is geknipt, worden uitgezonden.

In het verleden is Jan Bruynen al vaker te zien geweest op de nationale tv-zenders in ons land. Iedereen heeft diepe bewondering voor de wijze waarop hij alles wat hij filmt ook zelf samenstelt in kant en klare items die zo uitgezonden kunnen worden. 'Tja, het vreemde is dat alle tv-zenders waar ik ben geweest zeer enthousiast waren. Ze wilden er allemaal wat mee gaan doen (vorig jaar ben ik nog benaderd door de Endemol foundation) maar als puntje bij paaltje komt hoor je niks meer van ze. Tegenwoordig laten we veel van mijn opnames zien bij vrouwenverenigingen of KBO's. Het meeste voldoening hadden we toch van een middagvoorstelling in een revalidatiecentrum in Nijmegen. 'Frans en Hans gaan altijd met me mee om de apparatuur op te bouwen. Geweldig toch? Het 'vriendenproject' Jan en alleman is al meer dan drie jaar oud en hopelijk kan het nog een aantal jaren zo doorgaan,' aldus Jan. 'Ik blijf filmen zolang het nog kan. Het noodlot trok me uit het leven en bracht me in de rolstoel, maar de rolstoel bracht me weer terug in het leven,' besluit Jan Bruynen.